

DZIENNIK
WYROKÓW

SĄDU KASSACYJNEGO
XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

Tom II.

ODDZIAŁ PIERWSZY.

Pracownia

W WARSZAWIE

W DRUKARNI RZĄDOWEY 1812 Roku.

Tom II, Kassański

2.

7734 II

G. R. BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS

Biblioteka Jagiellońska

1002545722

Nro 1.

F R E D E R Y K   A U G U S T

z *Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.*

Wszem w obec i każdemu z osóbną komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasińskich zwanym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego, dnia trzeciego Stycznia tysiąc ośmset dwunastego Roku.

SĄD KASSACYJNY

X I Ę S T W A   W A R S Z A W S K I E G O.

W sprawie kryminalnéj Tomasza Konopackiego i Józefy Dzbańskiéj ze wsi Popowa w Powiecie Pultuskim Departamencie Płockim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasą Leonarda Zieleniewskiego zanoszących rekura przeciw Wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéj Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego w dniu siódmym Stycznia roku zeszłego tysiąc ośmset iedenastego na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który

Tomasz Konopacki za popełnione zabójstwo na osobie Antoniny Jabłońskiéj, stosownie do §§. 826. i 852. prawa kryminalnego pruskiego z względem na Art. VIII. Uchwały Seymowéj ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiętego, na karę szubienicy;

Józefa zaś Dzbańska za mocne podeyrzenie namówienia mordercy do zbrodni, stosownie do §. 849. prawa kryminalnego, na ośmio-

letnie więzienie w domu kary i poprawy, oboje zaś na ponieszenie kosztów pierwszy w dwóch trzecich, druga w iedney trzeciéy części skazanemi zostali;

Mając sobie przez Mecenasa rekursniącego przełożoném, iż co do Tomasza Konopackiego; żadne do usprawiedliwienia rekursu nie znajdują się prawne powody; co zaś do Józefy Dzbańskiéy, iż Sąd wyrokujący w oceniu dowodów obraził istotne przepisy w §§, 366. 370. 371. 398. 405. i 406. Ordynacyi kryminalnéy, a następnie w zastosowaniu kary, w §. 849. części II. tyt: XX. prawa powszechnego pruskiego obięte: a w szczególności:

pierwsze zeznania Konopackiego przeciw Dzbańskiéy przed Podprefektem i Podsędkiem cywilnym, iako nie przed Sądem prawnie osadzonym uczynione, podług ducha §§. 370. i 371. Ordynacyi kryminalnéy nie mają mocy dowodu; tym bardziéy gdy ie morderca przed tymże sądem odwołał;

późniejsze tegoż powrócenie do pierwszych zeznań z przydaniem okoliczności, iż przez spółwięźniów i Dzbańską do odwołania był namówionym, i że taż Dzbańska iuż dawniéy Jabłońską truła, na żadną nie zasługują wiarę, gdy i szdztwa więźniów, i zdanie biegłych w sztuce lekarskiéy takowe zarzuty odparły: §. 398 Ordynacyi kryminalnéy mieć chce, iż powołanie do spółnictwa przez zbrodniarza, w ten czas tylko na wżład zasługuie,

1. gdy przeciw powołaniem miało iuż mieyćce poprzednicze ważne podeyrzenie,
2. gdy powołanie nie opiera się na żadnéy powołującego korzyści,
3. gdy podeyrzenie łączy się z takiemi okolicznościami, które według wszelkiego podobieństwa do prawdy zgodne są z rzetelnością,
4. gdy nakoniec zarzut powołującego nie iest przez nie samego odwołanym,

co do pierwszego życie rekursniący, przed oskarżeniem nie było naganém, przyznanie się iéy za sądowe przed nieiakim Janem Szpetem, odparte zostało zeznaniami więcéy świadków, przed któremi niewinność swoją wystawiała, a zatém zarzut ten według §. 398. Ordynacyi kryminalnéy żadnego przeciw niéy podeyrzenia nie ściąga, równie iak zarzut trucia Jabłońskiéy, zdaniem znawców odparty;

co do drugiego , korzyść powołującego, w umniejszeniu własny winy jest iawną;

co do trzeciego, główne okoliczności z powołaniem złączone, iako to obietnica lepszych wygod w służbie i przyrzeczenie ślubów małżeńskich nie zgadzają się z prawdą, a mianowicie przysposobienie drewna którym zabójstwo Konopacki popełnił, nastąpiło przez niego samego wprzód, nim się przed nim powołana na Jabłońską użalała;

nakoniec co do czwartego, gdy zabójca odwołał pierwsze zeznanie gdy w duchu §. 366. Ordynacyi kryminalney rzeczony podéyrzenie do prawny pewności nie doszło; gdy wszelkie ślady winy w myśl §. 405. niczem nie są poparte, i owszem przeciwnymi dowodami według §. 406. zupełnie osłabione; gdy nawet Konopacki unieraiąc w więzieniu przed wykonaniem kary, chciał się z rekursującą, według świadectwa więźniów, widzieć, aby ją przeprosił; i gdy fałsz swój wyznawał

Przeto Sąd wyrokujący, z obrazą powyższych praw karę przeciw rekursujący wymierzył, a następnie wyrok tego na mocy Art. 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyjnego skassowanym, i sprawa w celu powtórnego rozsądzania innemu Sądowi Sprawiedliwości kryminalney odesłaną bydz winna;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który przyznaie w prawdzie, iż Sędzia wyrokujący nie miał zupełnego przeciw rekursujący dowodu, gdyby atoli takowy dowód był ustanowionym twierdzi, iż czekałaby ją kara śmierci §. 849. w związku z §. 840. prawa kryminalnego wskazana. Tu zaś rekursująca z samych indiciów, to jest:

- z zaświadczonego przez iednego świadka niesądowego przyznania się;
- z powołania przez zmarłego zabójcę;
- z dowiedzionego proszenia go po zbrodni popełnionéy aby iéy niepowoływał;
- z kłótni które z zabitą Jabłońską miewała;

sądzona była. Ocenienie tych indiciów prawodawca zostawił roztropności Sędziego, nie mogąc mu na każdy szczególny przypadek dostatecznych wykazać prawideł, chociażby zatém wyższy Sędzia nie znajdował ocenienia tego trafny zupełnie, z tego iednak powodu kassacya wyroku następować nie może.

Co zaś do oświadczonego przez zmarłego mordercę przed śmiercią żądania, iżby się mógł z oskarżoną widzieć, i tę za niesłuszne powołanie przeprosić; utrzymuje, iż okoliczność ta niedowiedziona na samych tylko sprzecznych zeznaniach zbrodniarzy w więzieniu osadzonych polega; iż nawet okoliczności na uniewinnienie osadzonych służyć mogące, a po zapadłym wyroku odkryte w teraźniejszym składzie sądownictwa powodu kassacyi nie stanowią; i z tych powodów domaga się odrzucenia rekursu;

SĄD KASSACYJNY

zapatrzywszy się na §. 398. Ordynacyi kryminalnéj, i porównawszy z nim następujące stanem akt wyjaśnione okoliczności;

że przed powołaniem rekursującý Józefy Dzbańskiéj nie było przeciw niéj żadnego podeyrzenia;

że powołanie to opierało się na korzyści powołującego;

że nakoniec zeznanie mordercy, iakoby go rekursująca do zbrodni namawiała, było przez niegoż przed zapadłym wyrokiem odwołane,

a tak w myśl §. 406. téjże Ordynacyi, Sąd wyrokujący, nie mógł mieć przeciw rekursującý tak mocnego podeyrzenia, iżby po nim kara nadzwyczajna następowała;

zważywszy co do skazanego Tomasza Konopackiego, iż wyrok zaskarżony żadnemu wyraźnemu prawu, ani w ocenieniu dowodów popełnionéj zbrodni, ani w wymierzeniu kary, nie jest przeciwny;

Rekurs na początku wymieniony rozsądzaiąc:

Wyrok Sądu Sprawiedliwości kryminalnéj Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego w dniu siódmym Stycznia roku zeszłego tysiąc ósmset iedenastego zapadły, iedynie co do Józefy Dzbańskiéj kassuje, i sprawę w celu powtórnego rozsądzenia, Sądowi sprawiedliwości Kryminalnéj Departamentów Poznańskiego i Bydgoskiego odayła — mocą niniejszego wyroku. —

Wydrukować

Felix Łubieński

(L.S.)

Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem

(L.S.) Antoni Joneman

Sek: Jen.

S. POTOCKI Prezes.

L. Osiński Pisarz S. K.